

2017 HÚSVÉT 22. évfolyam 79. szám

LÁMPÁS

A HATVANI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

A Lámpás újság
minden kedves
Olvasójának áldott
Feltámadás-ünnepet
kívánunk!

A Lámpás Szerkesztői csapata

**A HATVANI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG
emlékévéhez kapcsolódó
programjai**

500
reformáció

- Május 19-én 18:00 péntek
Protestáns estek II.

*Téma: Kálvin János életének bemutatása,
úti beszámoló Svájcrol,
vetített képes előadás és
beszélgetések.*

Helyszín: Grassalkovich Művelődési Ház

- Szeptember 8-án 18:00 péntek
Protestáns estek III.

Téma: A reformáció hazánkban
Helyszín: Grassalkovich Művelődési Ház

- Október 8. 10:00 vasárnap
Gyülekezet kórusának koncertje

Helyszín: Református templom

- Október 31-én 17:00 kedd
Reformációi emlékünnepély

Helyszín: Református templom

TANÍTÁS

Elvégeztetett!
(Jn 19,30)

„Elvégeztetett” – ez volt Jézus utolsó szava a kereszten. Erő, diadal van ebben a szóban. Nem a „mindennek vége” érzet, nem a „most már mindegy” beletörődés szava ez. Nem a kudarc vagy a bukás elismerése ez, hanem a szabadító ÚR győztes kijelentése! Célba ért, tökéletesen befejeződött a megváltás műve, hiánytalan elégtételt adott Jézus Krisztus az Atya Istennek értünk.

Nem azzal szokott többnyire gond lenni, hogy az emberek történelmileg nem tudnak erről, hanem azzal, hogy nem mindenki értelmezi helyesen Krisztus áldozatát, és ezért az nem tud érvényesülni az életében.

Az egyik jellemző probléma sokaknak az, hogy nehezükre esik megemészteni: a megváltás rájuk nézve is megtörtént. Attól tartanak, valami hiányzik ahhoz, hogy az övék is legyen. Úgy érzik, valamivel nekik is hozzá kell járulni. Az a kérdés foglalkoztatja őket: „Mit tehetsz azért, hogy megmeneküljek az örök kárhozattól?” A válasz erre a kérdésre az: nem tehetsz semmit. Amit el kellett végezni a megváltásodért, az már elvégeztetett, így már nem tehetsz semmit. A Bibliában számos kijelentés szól erről: „Krisztus áldozata egyszer s mindenkorra érvényes” (Zsid 10,1); „egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszenteltekét.” (Zsid 10,14; ld. még: Róm 5,6; 8,3) Ne görcsölgünk pótmegoldásokon! Ne akarjuk kipótolni Jézus váltságművét! A megváltás értünk, de tőlünk függetlenül történt. Nem tudjuk beteljesíteni a már beteljesített munkát. Nem tudjuk befejezni a már befejezett munkát. A megváltás már el van nyerve. Vegyük komolyan Krisztus kijelentését: „Elvégeztetett!”

A másik jellemző probléma abban van, hogy vannak, akik úgy gondolják, ők kívül esnek azon a körön, akikre Krisztus váltsága érvényes, ezért kérniük kell, hogy részesülhessenek belőle. Vágyanak a megváltásra, megélt valóságként szeretnék átélni áldásait, de úgy érzik, hiába könyörögnek Istenhez, nincs eredménye. Itt a baj a viszonyulással van. Nem kell attól tartani, hogy ránk nem vonatkozik Jézus váltsága: „Ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért, de nemcsak a miénkért, hanem az egész világ bűnéért is” (1Jn 2,2). Nem kell könyörögni azért, ami már megtörtént, nem kérni kell Istentől, ami már megvan, hanem hálás szívvel el kell fogadni: „Őt rendelte Isten engesztelő áldozatul az ő vére által azoknak, akik hisznek.” (Róm 3,25).

Jézus megtett mindent, aminek meg kellett történnie ahhoz, hogy helyreálljon a kapcsolatunk Istennel. „Elvégeztetett!” Bizonyosága ez a szó annak, hogy semmi híja nincs már a váltságnak. A mi megváltatásunk teljes, hiánytalan mű. Olyan, amit Isten is elfogad és tökéletesnek tart.

Mit kezdünk tehát a megváltással? Örvendezünk felette, hogy megtörtént értünk és helyettünk, Jézus Krisztus által, és hálás szívvel fogadjuk el Tőle!

Pádár Zoltán

HÁLAADÁS ÉS BESZÁMOLÓK

Sarmasági hétvége

Éves beszámoló és előretékinítés

2016-os évi igénk a Lukács evangéliumából volt: „Dicsőség a magasságban Istennek, a földön békesség, és az emberekhez jóakarat” (Lk. 2,14).

Az Úr jóvoltából valóban békességben telt a 2016-os év: lelkiekben gyarapodott, új testvérekkel bővült gyülekezetünk. Megrendeztük a hatvani egyházi közösségekkel együtt immár harmadik alkalommal a Keresztény Fesztivált. Elkészült a gyülekezeti ház és a garázs előtti térkövezés, kicseréltük a toronyablakokat, és felújítottuk a karzatot.

Mindehhez természetesen szükség volt gyülekezetünk tagjainak odaadó lelki és fizikai munkájára, melyért ezúton is szeretnénk köszönetet mondani. Külön köszönet illeti azokat a testvéreket, akik rendszeresen imádságban hordozzák gyülekezetünket, szórványainkat. Megemlítiük a hittan tanárok, a szórványmunkások, a gyermekmunkások, a kórusban éneklők, a dicsőítésben résztvevők, a takarítók, a kertrendezők, a látogató csoport, a felújításokban szorgoskodók, a Kékkereszt csoportunk, a különböző missziós munkákban tevékenykedő áldozatos munkáját.

Egyházközségünk presbitériuma köszönetet fejez ki mindazon testvéreknek, akik befizették az egyházfenntartói járulékot, anyagilag támogatták gyülekezetünket, hiszen ennek köszönhetően pénzügyi téren is biztosított volt Egyházközségünk működése.

Mindezekért hálát adva az Úrnak reménységgel indultunk neki a 2017-es évrnek is. Ez évi igénk a 34. zsoltárban található: „Éreztétek és lássátok, hogy jó az ÚR! Boldog az az ember, aki hozzá menekül” (Zsolt 34,9).

Az idei évben is szeretnénk az Úr nevét fölemelni, dicsőíteni minden hatvani és szórvány istentiszteleten, gyerekórán, egyéb gyülekezeti alkalmakon, táborokban, a Keresztény Fesztiválon, és természetesen a mindennapi életünkben otthon és a munkahelyünkön.

Emellett ebben az évben ünnepeljük a reformáció 500 éves évfordulóját. Ez alkalomból nemcsak a gyülekezetünkben szentelünk több időt a megemlékezésre, hanem néhány városi rendezvénynek is a hitújítás lesz a témája.

Több felújítást is tervezünk az évre: templomunk férőhelyének bővítése céljából a bejárat melletti tárolóból gyerekkuckót alakítunk ki, így a karzatot is megnyithatjuk a gyülekezeti alkalmak számára. Lefestjük a templom bejárat szélfogóját, előtetőjét és a templomajtót. A templomkertben füvesítünk és kiépítjük a locsoló rendszert. – Kérjük a kedves Testvéreket, hogy továbbra is viseljék szívünkön gyülekezetünket!

Áldás és békesség!

Tóth László gondnok

A hétvégén (március 17–19) egy 26 fős társaság érkezett a gyülekezetünkbe Sarmaságról, Szilágy megyéből. A Sarmasági Bányatelepi Református Ifjúságot a tavaly szeptemberi Ébresztő nevezetű keresztény családi napkor ismertük meg, ahol szolgált a gyülekezetünk dicsőítő csapata.

Tavaly hatalmas kincsekkel érkezünk haza Sarmaságról, amit ők szerveztek, így Istennek hála, újra találkozhattunk velük. Péntek este érkezett a csapat, és mindenki egy-egy családnál kapott vendéglátást. Szombaton reggel egy közös áhítattal kezdtünk, majd elmehettünk együtt a Hatvani Vadászati Múzeumba, a délelőtti folyamán még közös játékban is lehetett részünk, illetve együtt énekelhettünk velük az Úrnak a főtéren. Délután a családi Istentiszteleten két dallal illetve egy csodálatos színdarabbal készültek. Miközben hallgattuk a dalokat és néztük az előadást, sokunk szeme megtelt könnyel, sugárzott a szeretet, az alázat belőlük, és látszódott a szemükben Krisztus. A szombat este közös játékokkal, beszélgetésekkel, zenélésekkel folytatódott, így még jobban megismerhettük őket. Másnap reggel a vasárnapi Istentiszteleten is hallhattunk tőlük két dalt, illetve lelkipásztoruk, Lucza István szolgált gyülekezetünkben.

Isten kegyelméből jöhetett létre ez a hétvége, hogy még többet tanuljunk egymástól és építeni tudjuk egymást. Ezen a hétvégén láthattuk, mennyire szeretik a fiatalok Istent dicsőíteni, milyen szeretettel vannak egymás felé, és milyen áldásokat kaphatunk egy közös hétvége által. Már alig várjuk, hogy újra találkozhatunk velük!

Az Úr Jézus áldja meg őket!

Lőrincz Hanna

—•—•—•—•—•—•—•—•—•—

RIPORT

—•—•—•—•—•—•—•—•—•—

**„Az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz...”
(Mal 3,24)**

Kim Sungjin gyülekezetünk ifjú zenésze. A következő riportban ismerjük meg, ki is rejtőzik a dalok mögött:

- *Hány éves voltál, amikor Magyarországra költöztetek?*

Három éves voltam, amikor ebbe az országba érkeztünk.

- *A gyermekkorod a templomhoz kötődik, hiszen a szüleid misszionáriusok. Bizonyára az Úr Jézus jelenlétében nőttél fel. De volt-e olyan fordulópont, amikor megérezted Jézus személyének valóságát az életedben?*

Rendszeresen jártam templomba, lelkész gyerekként ezt kötelességnek is éreztem. Azt

gondolom, az még nem jelent túl sokat, hogy valakinek lelkész az apja.

Mindenkinek személyesen kell találkoznia az Úr Jézussal és megtapasztalni az Ő szeretetét és valóságát. Igazán mélyen akkor éreztem ezt meg, amikor egy csendesnapon

életemben először vezettem dicsőítést a gyülekezetben. Valójában nem is sikerült ez az alkalom csendesre, mert az egész közösség szívből és lélekből dicsérte az Urat, olyan hangosan, hogy szinte nem is hallottam a saját hangom. Ekkor számomra tapintható volt Jézus jelenléte, és ez hihetetlen érzés volt!

- *Úgy érzékelem, hogy a zene a Te utad az Úrtól. Emlékszel valamilyen ígére, amivel megerősítette ezt az elhívást?*

Valójában egy kijelentéssel erősített meg. Néhány évvel ezelőtt a Parakletos-táborban az egyik alkalom záró dicsőítése után odajött hozzám Rác Lajos lekipásztor, akinek a szívére helyezett azon a napon az Úr egy gondolatot. Azt mondta, hogy Istennek tervei vannak velem és foglalkozzam tovább a zenéléssel. Meglepő volt ez számomra, hiszen akkor még csak hegedűs voltam a csapatban.

- *Milyen hangszereken játszol?*

Hegedű, gitár és ukulele. Úgy érzem, a hegedű az, amin tényleg otthonosan zenélek. A többi

hangszereken csak annyira, amennyire egy ritmusgitárosnak kell.

- *Melyek azok a területek ma az életedben, ahol zenészként tevékenyen részt is tudsz venni?*

Jelenleg harmadéves egyetemista vagyok. A tanulás mellett gitárt és ukulelét oktatok gyerekeknek. Sőt magyar nyelvet is tanítok koreaiaknak. Visszatérve a zenére, ezzel kapcsolatban az első mindig a dicsőítő szolgálat és a gyülekezeti dicsőítő csapat az életemben. Nagyon szeretem ezt a szolgálati területet, és hálás vagyok, hogy ilyen áldott emberekkel dicsőíthetek és lehetek együtt.

- *A közelmúltban A Dal 2017 című műsorban is láthattunk titeket a Magyar Televízióban Pál Benjáminnal. Amellett, hogy büszkék voltunk Rátok, egy nagyon fontos üzenetet hordozott a dalotok. A címe: Father's eyes - Apám szemében. Az egyetemi évek szabadságát megtapasztalva nem szakadtatok el az apai, vagy mondhatnám atyai háztól. Hogyan élted meg ezt a televíziós szereplést?*

Nagyon örültem, hogy részese lehettem ennek a dalnak. A Father's eyes olyan dal, amely elég ritkán hallható témát dolgoz fel. Az apai szeretetről szól, amellyel mindketten azonosulni tudunk. Jó kapcsolatot ápolok apámmal, ma már azt is tudom, hogy a fejmosásokat is szeretetből kaptam. De ez a dal akár a Mennyei Atyánkról is szólhat, hiszen Ő is minden helyzetben jelen van, gondoskodik és törődik velünk, akármilyen történet körülöttünk. Nagyon élveztem az egész televíziós szereplést, és jól esett, hogy annyian néztek és szavaztak ránk. Azt gondolom, eljutott az üzenet a hallgatókhoz, rengeteg pozitív visszajelzést kaptunk a dalról.

- *A hallottak alapján azt mondhatom, hogy körülvesz Téged a zene. Az utolsó kérdést Te magad fogalmaztad meg, amelyet szeretnék az olvasóval megosztani: Mit jelent számodra a dicsőítés zenészként?*

A dicsőítés és a dicsőítés-vezetés nem egyszerű zenélés, ez szolgálat. Sokat formált és tanított az Úr, hogyan is kell ezt tennem. A legfontosabb, amit megtanultam, hogy itt is alázatra van szükség. Akármilyen helyzetben vagy, bármilyen nehézségen mész át, Ő méltó rá, hogy dicsérsz! Nem azért állsz ott a mikrofon előtt és vezeted a gyülekezetet, mert annyira jó zenész vagy; azért állsz ott, hogy az Úrhoz vezessd a gyülekezetet. Nagy felelősség ez, de ha a helyeden vagy, akkor áldás kíséri. Dicsőítéskor olyan dolgokat tapasztalunk meg, amelyeket más zenével nem lehet megtapasztalni. Amikor betölti a gyülekezetet a Szentlélek és egy szívvel és lélekkel magasztaljuk Istent, az olyan csodálatos érzés, amihez fogható nincs a világi zenélésben. Ettől lesz a dicsőítés több, mint zenélés.

Mindezeket hallva felcsendült egy dal a szívemben, amellyel minden olvasóhoz szólnék: „Jöjjetek Krisztust dicsérni, bízó szívvel hozzá térni, énekekkel zengve kérni, Krisztus népe jöjjetek!”

Kuti Marietta

KÖNYVAJÁNLÓ

Dr. Tatai István: Örökhajtós telefon
Történetek Istennel Sárobgárdtól Hatvanig

Nem titkolom, szeretem a jó filmeket, különösen azokat, amik megtörtént esetek alapján készültek. Ilyenkor nem gondolhatom ellegyintgetve a történet súlyát, ez csak egy film.

Amikor lelkipásztorunk legújabb könyvét a kezembe vettem, ez jutott eszembe. A történetek nem az író fantáziájának szüleménye, írói szabadságának gyümölcse, hanem egytől-egyik az élet írta történések. Könyvének lapjain megelevenednek ismerős és ismeretlen emberek történetei az

Úrral. Csodálatos bizonyságok Isten minden értelmet felülhaladó szeretetéről, ami megadatott nekünk.

Dr. Tatai István a tőle megszokott remek stílusban íródott könyve felüdülés, biztatás az olvasónak, neked is lehet örökhajtós telefonod, a vonal végén a szerető Istennel, az is lehet, hogy a történeted már szerepel e könyvben.

Köszönöm, hogy olvashattam ezt a remek könyvet, örömmel ajánlom, és nagyon várom a folytatást!

Fonyódiné Judit

RIPORT

**Beszélgetés a Daróczi-Csuha házaspárral
elhívásukról**

Kedves Laci és Eszter! Benneteket hogyan hívott el az Úr a missziói szolgálatra?

Laci: Keresztény családban nőttem fel. Már az anyatejjel kaptam a bibliai történetek megismerését, majd amikor 21 évesen megtértem, akkor éreztem azt először, hogy teljes időmmel, teljes életemmel, mindenemmel szolgálnom kell Istent.

Állandóan kerestem a szolgálati lehetőségeket, ezért olyan kis buzgómócsing voltam itt a gyülekezetben.

Egy nap felkérést kaptam Ron Seck amerikai lelkipásztor csapatától, hogy sofóri szolgálatot lássak el, amikor a különböző településekre utaznak, akkoriban épp Kékcseré. Így 2012 májusától havonta egyszer ott szolgálhattam velük. De nekem ez a havi egy alaklom nem volt elég. Még mindig keresésben voltam, nem találtam igazán a helyemet. Folyamatosan imádkoztam. Sok bezárt ajtó után egyszer csak világossá vált, hogy itthon kell szolgálnom. Ekkor eszembe juttatta az Úr a gyermekkori Bibliámat, melyre egykor ezt a nagy zöld matricát ragasztottam: *Magyarország reménysége Jézus!* Ez lett az elhívásom alapja. Nagyon nehéz volt ezt az utat elkezdni, mert mindenki bolondnak nézett. Nem akarták elfogadni, hogy egy láthatlan ígéretre alapozva döntök és szolgálni akarom Isten ügyét.

Az Úr felkészített erre az idáig vezető években, hogy ha méltatlanul is, de Őt képviseljem a szolgálatban.

Eszter: A családban meghatározó volt a hívó lét, hiszen apukám lelkipásztor. Ő volt a példa számomra, mivel cigánymisszióban dolgozott. Ez a munka engem is nagyon érdekelt, sőt vágytam rá, hogy mehessek vele és közöttük legyek. Még csak a Testnevelési Egyetemre jártam, de már akkor elindítottunk a hűgommal egy csoportot cigánylányoknak Vácegresen. Emellett már 16 éves korom óta jártam az Élet Szava Alapítvány táboraiba önkéntes munkatársként. A családban nagyon jó alapokat kaptam, de fontos volt számomra, hogy ezek saját meggyőződésemé váljanak. Így jelentkeztem az Élet Szava Bibliaiskolába is. Párhuzamosan folytattam tanulmányaimat a két intézményben. Ez idő alatt nyilvánvalóvá vált az a vágy bennem, hogy szeretnék beszélni az embereknek arról, milyen fontos a fizikai egészség, de mindez hiábavalóság, ha a lelkünk nem egészséges. Abban az évben már tanári állásban is dolgoztam az önkéntesség mellett. Ez arra volt jó, hogy meglássam, Isten hol akar látni engem. Azt éreztem, hogy kezdek kettészakadni, hiszen mind a két terület teljes embert kívánt. Döntenem kellett. Ekkor jöttek a vívódások, sok imádkozás az Úr jelenlétében, megtudni, Ő mit akar. Már látom, hogy Isten mindvégig készített engem, mire 2012-ben meghoztam a döntést: teljes idős misszionárius szeretnék lenni. A következő kérdés az volt, hogy hol?

Ekkor ismerhettem meg apukámon keresztül Ron Seck amerikai lelkipásztort és a feleségét, akik segítettek nekem. Ron elkísért az általam tartott ifi alkalmakra, és látta, mi van a szívemben, hogy egyszerre fontos nekem a testnevelés és az evangelizáció is. Egy idő után Ron megkérdezte, nem lennék-e munkatárs a magyarországi csapatukban. Láttam, hogy Isten összehozta a szívemben lévő vágyakat, hiszen az ő szervezetüknél, a MEK-nél, (Misszió az Egészséges Közösségekért) a fizikai és a lelki egészség összekapcsolásával valósul meg a missziós stratégia, mint nemzetközi módszer.

Azt éreztem, hogy Isten egy hitbéli lépést vár. Otthagytam a tanári állást. Szerettem volna saját magam eltartani, ám ekkor még Ronék sem tudták megmondani, mikortól lesz fizetésem.

Ahogy Lacit, úgy engem is próbáltak lebeszélni, hiszen apukámon keresztül megtapasztalhattuk a missziós szolgálat nehézségeit is a családban. Mégis úgy döntöttem, hogy 2013-tól teljes állású munkatársként fogok dolgozni a MEK-nél. Nem sokkal ez után Isten küldött egy new york-i nőcsoportot, akik azt mondták, hogy szeretnék támogatni a magyarországi roma nők között zajló munkát. Elmondtuk nekik, hogy én pont most kezdeném e területen a szolgálatot. Támogatásuk által biztosította Isten az első évi megélhetésem. Ebből is azt láttam meg, hogy mindezt Isten akarta!

Ennek a misszióknak, ahol immár házastársként dolgoztok, mi a fő célja?

Eszter:

Célkitűzésünk, hogy egészséges életek, családok, közösségek, növekvő gyülekezetben éljék meg az életüket. Az egészség szó alatt azt értjük, hogy az evangélium megismerése által megismerjék Isten célját, ami a *János 10, 10-ben van: ...azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.*

Egy bibliai

alapigazságokra épülő életszemléletet szeretnénk megismertetni az emberekkel az adott település kihívásaira válaszolva. Ezeket a leckéket a nemzetközi szervezet közel 30 éve a tapasztalatokra építve készítette el.

Amikor valaki csatlakozik munkatársként, az többszintű képzésben, különböző tréningeken vesz részt. Én 2013-ban a Fülöp-szigeteken is részt vehettem egy öthetes gyakorlati és elméleti képzésen.

Milyen feladatokat láttok el a mindennapokban a szervezetnél?

Laci: Mindketten elvégeztük a gyakornok programokat. Bibliismeret, női életterületek, gyermekmisszió, mikro-vállalkozás és gazdálkodási képzések. Így mestertrénerként a csapatfejlesztés minden területe a mi feladatunk.

Összesen 15 munkatársunk van az országban. Kicsit lassan épülünk, mivel először önkéntesként szolgálnak nálunk, amíg a támogatásuk forrását megjeljük. Szeretnénk több roma származású munkatársat is megnyerni.

Egyik fő feladatunk az adott közösségben a tanítványozás, hogy ők legyenek a só és világosság a közösségükben. Példát kell mutatniuk, beszédükben, magaviseletükben, pénzügyeik kezelésében. Bibliai alapelvek szerint élni.

Fontos meglátásom, hogy nem szabad az embert problémaként kezelni. Akkor Isten is tehetné ezt mindnyájunkkal. A felebaráti szeretettel kell közelíteni ezekhez a közösségekhez. Az a célunk, hogy nélkülözhetővé váljunk, s a program végére munkatársaink Jézusban maradván tudják majd folytatni a szolgálatot.

Ezt a munkát végezzük most Boldogon is az ott élő romaközösségben heti rendszerességgel és hála Istennek, áldott eredményekkel.

Mivel bátorítanátok azt, aki szívében vágyat érez, hogy így szolgálja az Isten országának épülését?

Laci: Elszántság kell, Isten pedig gondoskodik rólunk, ha valóban Ő hív el.

Eszter: Beszélni az Úr Jézusról, látni Isten munkáját: annyira jó, hogy nem cserélném el semmi másra, semmi világi biztonságra. – *Jézus mondja: „Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, s mindezek ráadásaként megadatik nektek” (Mt 6,33).*

Nagy Zsuzsanna

BIZONYÁGTÉTEL

Hová tart a vonatod?

Egy téli napon Egerből utaztam haza, Hatvanba vonattal. Vámosgyörkön felszállt egy fiatal cigány férfi, aki a mellettem lévő széksorban, velem szemben foglalt helyet. Ez idő alatt én egy keresztyén folyóiratot olvastam, de érzékeltem, hogy útitársam kontaktusba igyekszik kerülni velem. Indíttatást éreztem, hogy az újságból feltekintve erre lehetőséget adjak neki. A fiatalember udvariasan megszólított: *„Bocsánat, úgy érzem, valamit el kell mondanom magának!”* Érdeklődő tekintetemre válaszul a közepébe vágott. *„Elhatároztam, hogy megölöm magam!”*

Hivatásom miatt már sokszor hallottam ilyen mondatot, azonban a vallomás mégis váratlanul ért. Néhány röpké pillanat alatt lepergett bennem, hogy mit javasol ilyenkor a pszichológia, azonban tudtam, hogy a rendelkezésemre álló kb. öt percben az elvesztett kereső ÚR mást vár tőlem. *„Hisz Istenben?”*- kérdeztem. *„Igen.”* *„Hová fog kerülni, ha sikerül az öngyilkosság?”* *„A pokolba”*- felelte. Majd így folytatta: *„A nagynénémmel álmodtam, aki azt mondta, hogy mielőtt végeznék magammal, szólítsak meg egy ismeretlen férfit, aki meg fogja mondani nekem, mit kell tennem.”* – Mint később kiderült, ismerem az általa említett nagynénit, akihez igyekezett az álom után. Ez még inkább megerősítette őt abban, hogy én vagyok az a bizonyos ember.

Ezt követően bizonyoságot tettem Jézusról, az értünk elszenvedett kereszthaláláról és feltámadásáról, majd bátorítottam, hogy szólítsa meg személyesen is az Urat. A körülöttünk ülő néhány utas döbönt csendben hallgatta végig a rövid, de drámai beszélgetésünket. A leszállásunkat követő búcsúzásunkkor láthatóan egészen más lelki állapotban volt a férfi, mint tíz perccel korábban; öröm és remény csillogott a szemében.

Azt nem tudom, hogy a fiatal ember életútja miként folytatódik, de engem hálával tölt el az a gondolat, hogy az ÚR használni akarja biztonyságtételemet és imámat mások életében a váltóállásban.

Tóth Zoltán

SZÓRVÁNYAINK ÜZENETE

Nagyböjt

A nagyböjt a keresztyén közösségekben a húsvét előtti 40 napos előkészület. Bűnbánati időszakot jelent. Lényege Jézus Krisztus halálának és feltámadásának ünnepére való felkészülésben gyökerezik. A felkészülés fókuszpontjában ilyenkor a bűnbánat, a megtisztulás, az áldozatvállalás és a könyörgés áll. A nagyböjt része ezen kívül az imádkozás és a szegények megsegítése is.

A böjt időszaka alatt van, aki megvon magától valamit: ami már-már teljesen hozzátapadt. Itt nem elsősorban húsételekről való lemondásra gondolok. Egyesek édességet nem fogyasztanak, alkoholt nem isznak, vagy nem buliznak. Az ezekre fordított pénzt összegyűjtik, és rászoruló embereknek adják.

Jómagam átnéztem a ruhatáram, és a felesleges ruhákat odaadtam egy anyukának, aki egyedül neveli két lányát. Közülük az egyik autista, az édesanya rákos beteg. Most éppen panaszkodott, hogy a lányok szinte mindenüket kinőtték, az anyuka pedig elnyitte ruhadarabjait, s nincs pénze ezeket pótolni.

Az Ige így szól: Ha felebarátod elszegényedik, és keze erőtlenné lesz melletted, segítsd meg őt, akár jövevény, akár zsellér, hogy megélhessen melletted (3Móz 25,35). Az Ige figyelmeztet: ha környezetünkben ilyet veszünk észre, akkor onnantól a mi felelőségünk is, hogy segítsünk. Rengeteget elmond egy emberről, de egy társadalomról is az, ahogyan a szegényeivel és elesetteivel bánik.

Sándor Judit (Pásztó)

Köszönjük!

2016. december 31-én ismét munkanélküli lettem. Gondoltam, majd Isten megoldja ezt a gondunkat is. Ennek a megoldása folyamatban van, ám biztonyságot arról szeretnék tenni, hogy az ÚR egy kedves testvért indított arra, hogy anyagi szükségünkben segítsen családunknak.

Felelős szerkesztő: Dr. Tatai István
Tördelő-technikai szerkesztő: Petrovics Benedek
Nyelvi korrektor: Kővári Éva
Honlapszerkesztő: Fonyódi Imre

Egyik nap csegetett a postás és pénzt hozott. Nem tudjuk, kitől. Talán nem akarta testvérünk, hogy neki köszönjük meg. – Azért mi Isten iránti hálával szeretnénk megköszönni az Úrnak és a jókedvű adakozónak ezt a segítséget.

Mt 6,1-4: „Vigyázzatok: a kegyességeket ne az emberek előtt gyakoroljátok, hogy lássanak titeket, mert így nem kaptok jutalmat mennyei Atyától.”

Pádárné Judit (Bátonyterenyé)

HIVOGATÓ

Ünnepi alkalmaink

- Nagyhéti úrvacsorai előkészítő alkalom április 12. és 13. (szerda – csütörtök) este 6-kor a templomban.
- Nagypénteken: reggel 10-kor és este 6-kor úrvacsorás istentisztelet.
- Nagyszombaton: 16 órakor evangelizáció a gyermekek szolgálatával.

Húsvét első napján:

- Heréden fél 9-kor
- Hatvanban 10-kor
- Bátonyterenyén 11-kor
- Jobbágyiban 3-kor
- Petőfibányán 3-kor
- Taron fél 5-kor

Húsvét másodnapján:

- Hatvanban 10-kor
- Szirákon 10-kor

A többi szórványban a megszokott és megbeszéltekben találkozunk.

Egyéb fontos események

- **Keresztény Fesztivál** pünkösdvásárnap május 27-én 14:00-tól Hatvan város főterén. Szolgálják Hatvan város ökumenikus közösségei.
- **Vajtai Ifjúsági-családos táborunkat** 2017. július 24-28 (hétfő-péntek) tartjuk. Témánk: Isten megszentel.
- **Hatvani gyermekhetünket** az idén augusztus 9-11 között tartjuk templomunkban.
- **Gyülekezeti buszos kiránduló napunkat** az idén Fülel-Losoncra tervezzük. Indulás: augusztus 26-án (szombat) 7.35-kor. Költségek: kb. 2.000,- Forint személyenként. A busz megáll Jobbágyinál: 8-kor, Pásztón 8.15-kor, Taron 8.20-kor, Bátonyban 8.30-kor.

Munkatársak: Bo Kyeung, Fonyódi Imréné,
Kuti Marietta, Nagy Zsuzsanna,
Pádár Zoltán, Tóth László